

Выходитъ во Львовъ що Вторника, Четверга и Суботы
кромъ рускихъ святъ) о 4-й год. попол. Литер. додатокъ
"Библиотека наизнам. повѣстей" выходитъ по 2 почат. ар-
кушъ кождаго 16-го и послѣднаго дни кождаго мѣсіца.

Редакція, адміністрація і експедиція підъ Ч. 44 улица
Галицка.

Всі листи, посылки и реклами підлежать перевозити
Годз. адресою: редакція и адміністрація "Дѣла" Ч. 44 ул.
Галицка.

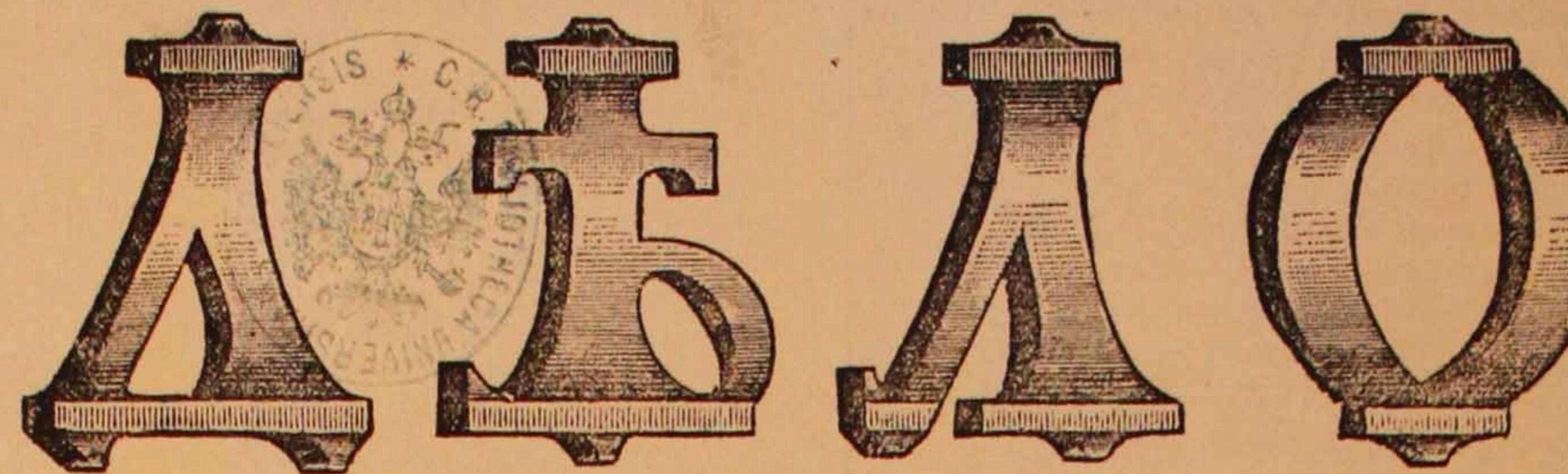
Рукописи не возврашаються тільки на попереднє застереженіе.

Поодиноке число стоить 12 кр. а. в.

Оголошенія приймаються по п'яній 6 кр. а. в. б'є однократно печатаніемъ.

Реклами підлежать вільний б'є порта.

Предплату підлежать перевозити франко (найлучше
отповідь переказомъ) до: Адміністрація часопису "Дѣло"
у Галицькій, Ч. 44.

Предплата на "Дѣло" для Австрії:

на п'яний рокъ	12 кр. на п'яний рокъ	12 руб.
на п'ять року	6 кр. на п'ять року	6 руб.
на чверть року	3 кр. на чверть року	3 руб.

сь дол. "Библиотеки":

на п'яний рокъ	16 кр. на п'яний рокъ	16 руб.
на п'ять року	8 кр. на п'ять року	8 руб.
на чверть року	4 кр. на чверть року	4 руб.

на самъ додатокъ:

на п'яний рокъ	на самъ додатокъ	15 кр.
на п'ять року	750 кр.	750 кр.
на чверть року	875 кр.	875 кр.

сь дол. "Библиотеки":

на п'яний рокъ	19 кр. на п'яний рокъ	6 кр.
--------------------------	---------------------------------	-------

Для Варшави, окрім Россіи:

на п'яний рокъ	15 кр.	15 кр.
на п'ять року	750 кр.	750 кр.
на чверть року	875 кр.	875 кр.

на самъ додатокъ:

на п'яний рокъ	19 кр. на п'яний рокъ	6 кр.
--------------------------	---------------------------------	-------

VII. Читателів въ Россія просимо мати на уважѣ, що въ вимовѣ *ль-ji*, *б*, *и-i*, *и* (въ серединѣ и на кінці слівъ) = *и*, *и* (на початку слівъ и по самогласныхъ) = *и*, *и* (на початку слівъ) = *и*.

Просимо о надсыланье предплаты на IV чверть року и о виробнанье давнійшихъ рахунківъ.

Оба славянській торжества:

открытие ческого театру въ Празѣ дня 6 (18) с. м. и ювілею 70-того днія уродинъ Миклосича, обходженій дні 8 (20) с. м. младожено славянською въ Вѣдні, выпали величаво. Закімъ подамо обширнійше справозданье з обохъ тихъ славянськихъ торжествъ, скажемо теперъ лишь только, що до величавости ихъ причинилися въ поважній способъ и га-лиції Русини.

Въ Празѣ гостили: дръ Исидоръ Шараневичъ съ сыномъ, проф. Романчука, п. Володиславъ Федоровичъ и п. Площанський. Чехи оказували велику почесть рускимъ гостямъ. П. Федоровичъ явився въ прехорошомъ костюмѣ руского вельможи и звертавъ на себе особенну увагу. На бенкетахъ держали про-мовы: первого дні дръ Исидоръ Шараневичъ, а другого дні проф. Романчука. Бесѣды дра Шараневича не подыбуюмо въ цѣлості въ ческихъ газетахъ, тожъ и не можемо на теперъ єї подати. Вп. нашъ професоръ говоривъ о потребѣ згоды и єдности славянської. Бесѣду проф. Романчука подали ческій газетѣ, тожъ наводимо єї посля "Pokrok-a":

"На вѣсть о Вашому великому народному торжествѣ Русини спішили передъ всѣмъ заявити Вамъ свою щиру співъучасть. Ви може маєте сильнійшихъ пріятельствъ, але сердечнійшихъ б'є на єї не маєте. Ще въ часахъ Вашої и нашої самостійності заключали наші князівъ пріязнь съ Вашими. Въ Гуситськихъ вѣйахъ боролася такожъ літовсько-руска шляхта за Вашу свободу. Нѣзпійше наші поети и учени стояли въ тѣснихъ взаєминахъ съ Вашими, а наші найбільшій поетъ Шевченко осіживувавъ Вашого Гуса. Коли Ви толькъ обходили велике народне свято въ Празѣ, — мы сюда приходили и єсьмо готові на Вашу покликъ все явитися. Мы безъ за-висти дѣлімо Вашу радость и подивлюмо

Вашъ патріотизмъ, Вашу вытревалостъ, Вашу дѣяльну силу, єдність всіхъ верствъ народа, мы подивляемо Васъ, що Вы безъ ічніїмъ чужої помочи, власною силою здобули собѣ ви-шнє поважнє становище. Такій нардѣль не то не загине, — така рѣка не пропаде анѣ въ нѣмецкому, анѣ въ іншому чужому морі, а буде все рости и взмагатися. Слава такому народові и его проводникамъ!"

"Pokrok" замѣчає б'є себѣ, що бесѣда проф. Романчука була виголошена съ жаромъ и одушевленіемъ и вызвала безкочечній енту-зіастичній оклики "Slava!"

На торжество ювілею Миклосича въ Вѣдні достойно заступили пань нардѣль рускій академіки и проф. И. Вахнянинъ. Послѣдній — якъ доносять телеграмы — виголосивъ знамениту бесѣду въ имени цѣлого руского народа.

До Праги и до Вѣдні поїхъ телеграфъ множествомъ привѣтніхъ телеграмъ б'є нашихъ інституцій, товариства, редакцій и поодинокихъ людей зъ цѣлого краю.

Нардѣль рускій заявивъ себе нардѣль живымъ, съ широ-славянськими чувствами, розумючимъ свою велику ролю въ будущемъ середъ цѣлого Славянства. Галицькій Русинъ въ Празѣ и въ Вѣдні поднесли високо свій прапоръ нардѣль и тымъ — хочь може здивували нашихъ найблизшихъ сусѣдівъ, певно поднесли духа другихъ нардѣль славянськихъ. Зъ нашого прапору нардѣль они вчитали, що у насъ жива, самосвѣдома славянська сила!

РУСКЕ РЕМІСНИЧЕ ТОВАРИСТВО "Зоря" во Львовѣ.

Оголошенія розпалося руске ремісниче товариство "Побратья" во Львовѣ, завязане при кінці 60-тихъ роковъ въ порѣ найбільшого розгара нашого руского патріотизму, але ослаблюче разомъ зъ ослаблешемъ того патріотизму середъ нашихъ ремісниківъ во Львовѣ, — б'є того часу могло здаватися, що мѣжъ тутеніймъ робучимъ людомъ зовсімъ загибъ духъ рускій, замерла рдна мова, — що те благодать движенье до просвѣти и зъорганізованої працѣ нардѣльно, якъ замѣчамо майже всюди по нашихъ селахъ, не доторкнулося до тихъ людей Русинівъ, котрій

жіють іменно въ самому центрѣ того движенія, во Львовѣ. Такъ оно могло здаватися, але такъ не було и не єсть. Почутье народне, хочь мусіло боротися съ переважними впливами польщины, котрою львівський реміснический окружений зо всіхъ боковъ, все таки не замироало; рдна мова осталася у нашихъ ремісниківъ помимо всякої полонізації всесаки наймилійшою, святою спадщиною побатькахъ. И ось нинѣ, коли рускій народъ, подобно ческому, помимо всякихъ зъ горы и зъ боковъ ставленихъ перешкодъ на баламученіи на всіхъ точкахъ починаєдвигатися напередъ, починає працювати надъ своимъ національнимъ и економічнимъ отродженемъ, — нинѣ и львівський реміснический почувають важність тої пори и заходяться около заложенія свого власного, руского товариства, котре бы не толькъ сповінювало таку саму задачу, якъ яка пебудь "Gwiazda", але надто подавало имъ науку и просвѣту въ питомій мовѣ, загрѣвало ихъ серця не для идеаловъ п. пр. старошляхотовської Польщѣ, але для своїхъ, рускою исторією и рускимъ нардѣльомъ житємъ виробленыхъ идеаловъ.

Доси б'єли основателъ того товариства колька передвступніхъ засѣдань, на котрихъ подробно обговорювано статуты будущого товариства. За підставу дискусії взято статуты бувшого "Побратья", однакожъ съ многими, новыми потребами и поглядами отповѣдаючи модифікаціями. Цѣль товариства має бути:

1) матеріальна підмога членамъ въ разъ недуги або безроботицѣ. Въ томъ взглядѣ ухвалено, що кождий членъ, платячій правильно вкладки, має право въ разъ недуги або безроботицѣ за ухвалою видали побирати запомогу тиждневу въ квотѣ 5 зр., и то въ протягу 6 тижднівъ, такъ щоби та хідити запомоги виносило 30 зр. Запомога таа уважається зворотною и розкладається тому членови опосля на довшій часъ до сплачення разомъ съ тиждневими вкладками. Кто ве платить вкладокъ помимо упомінену видали черезъ 3 місяці, тратить права члена, и може бути хиба на ново за зложеніемъ винсового принятій. Впливове виносить 50 кр., а тижднева вкладка 10 кр. Дальша цѣль товариства есть

2) старанье о духовий розвой членовъ при помочи читальній (газетъ и журналовъ фаховихъ), бібліотеки и бітчітівъ, а такожъ товарищескихъ забавъ. Надвягти треба, що имен-

Що до историчного розвою, мало вправдѣ можемо довѣдатися. Дивна рѣчъ, що власне на сей напрямъ позабули майже всѣ виставцѣ найбільшихъ державъ; одна лише Бельгія подаває намъ докладний образъ, якъ въ сѣмъ краю въ року до року розвивався ужитокъ телеграфу, а зъ сего доперва можемо вносити, якъ великою вагою єсть нинѣ телеграфъ. На великой картѣ представлена єсть телеграфична, обіймаюча цѣлу Бельгію, котрою просторъ виносить 535 кв. миль. Якъ лучъ сонця, такъ розходяться зъ Брюсселъ на всі сторони дроти телеграфичні въ числѣ 206 ліній телеграфичніхъ. Довгота сихъ дротівъ виносить въ 1882 роцѣ бльше якъ 30.000 кілометрівъ; до сего треба ще дочислити 6000 кілом. довгій кабель. На двохъ меншихъ картахъ зъ роківъ 1857 и 1868 видимо, якъ не змірно великий ходомъ поступавъ ужитокъ телеграфу. Першу телеграфичну лінію заведено въ Бельгії 1846 року, а нинѣ єсть телеграфична въ Бельгії богато густійша якъ въ Англії. Коли глядимо на карту, здається намъ, що ктось б'є разу и съ певнимъ пляномъ розкинувъ ѿ єсть по цѣломъ краю, такъ правильно розходяться дроти телеграфичні, а однакожъ закладано ихъ лише поволи и після потреби. Дивлячись на карту телеграфичну єсть, мы бачимо пе ровдь собою якъ найякнійше суспільно-економічний розвой бльгійского народу б'є 1846 року ажъ до нинѣ.

Не менше займаючими єуть такожъ где-які предметы въ россійскомъ відѣлѣ; они не толькъ пояснюють розвитокъ телеграфу въ Россії, але и почасті кидаютъ свѣтло на тамошній относини. Особливо интересними єуть: первоввідкр. т.зв. іголкового телеграфу, заведеного въ Россії ще 1832 р. и відломокъ грубой склянної цѣви, въ котрій єе видко колька м'янія дротівъ. Цѣва та була призначена до переводу телеграфу попідъ землю ще 1839 р. межи "Зимнимъ Дворцемъ" а палацю генерального штабу въ Петербургѣ. На великої картѣ єсть телеграфична ажъ по Томскъ. На одній фотографії єсть зновъ представлений дротъ телеграфичні на лінії петербургско-московській въ року 1868, покритий грубою ожеледицею. Въ сїчнію того року іменно були всі дроти на сїй лінії покрилися на два даїв грубими ледомъ и побрвалися підъ єго тягаремъ.

Правдивою новостею для не-фаховихъ людів єсть воєнний телеграфъ. Щобъ побудити

вогонь на єго відомості телеграфу въ Россії, вони не толькъ кидаютъ свѣтло на та-мошній относини. Особливо интересними єуть: первоввідкр. т.зв. іголкового телеграфу, заведеного въ Россії ще 1832 р. и відломокъ грубой склянної цѣви, въ котрій єе видко колька м'янія дротівъ. Цѣва та була призначена до переводу телеграфу попідъ землю ще 1839 р. межи "Зимнимъ Дворцемъ" а палацю генерального штабу въ Петербургѣ. На великої картѣ єсть телеграфична ажъ по Томскъ. На одній фотографії єсть зновъ представлений дротъ телеграфичні на лінії петербургско-московській въ року 1868, покритий грубою ожеледицею. Въ сїчнію того року іменно були всі дроти на сїй лінії покрилися на два даїв грубими ледомъ и побрвалися підъ єго тягаремъ. Правдивою новостею для не-фаховихъ людів єсть воєнний телеграфъ. Щобъ побудити вогонь на єго відомості телеграфу въ Россії, вони не толькъ кидаютъ свѣтло на та-мошній относини. Особливо интересними єуть: первоввідкр. т.зв. іголкового телеграфу, заведеного въ Россії ще 1832 р. и відломокъ грубой склянної цѣви, въ котрій єе видко колька м'янія дротівъ. Цѣва та була призначена до переводу телеграфу попідъ землю ще 1839 р. межи "Зимнимъ Дворцемъ" а палацю генерального штабу въ Петербургѣ. На великої картѣ єсть телеграфична ажъ по Томскъ. На одній фотографії єсть зновъ представлений дротъ телеграфичні на лінії петербургско-московській въ року 1868, покритий грубою ожеледицею. Въ сїчнію того року іменно були всі дроти на сїй лінії покрилися на два даїв грубими ледомъ и побрвалися підъ єго тягаремъ. А щобъ якъ найскоріші мати відомості о всякихъ рухахъ непріятеля, до сего найякнійше надався телеграфъ. Се спініали вже давно відомі круги європейськихъ народівъ. Англійцѣ перші почали уживати

Електрична вистава въ Вѣдні.

V.

Дивна то и непонята природа того слабого, а однакожъ въ своїхъ дѣлахъ такъ могочого твору на землі, що єго называютъ човѣкомъ. Онь все хоче знати — що на землі и на небѣ, що въ цѣлой природѣ; коли чого не може дотинути своїми руками, побачити своїми очима, то хоче бод

ДОПИСИ.

Отъ Турки.

(Вечеръ декламаторско-вокальный), сполученный съ танцами устроенный выѣломъ Турчанской филии общества имени Качковского въ Ломбдѣй, въ галевої сали дѣбрекой гр. Шамбора дна 20 жовтня (1 падолиста) с. р. — выпавъ бѣльскую. Звышь 120 осѣбъ обовго пола вязло удѣль въ тѣмъ вѣчерку, кольканіцать осѣбъ рускихъ прибули нарочно на той вѣчеръ въ Самбора и они то причинились найбольше до звѣличаня сего вѣчера. Вступну бесѣду скававъ о. К. Я., въ котрой высказавъ, на чомъ залежить правдивый патріотизмъ и до чого допровадило правдиве народолюбіе іншій теперь просвѣщенніи и богатій народы. Бесѣдникъ заявила, что если Русины Турчанского повѣта однодушно и неустрашимо яко правдивіи патріоты рускій будуть дѣлати, то незадовго стапе въ Турцѣ „Домъ Народный“ яко огнище народныхъ дѣйствій Русинъ повѣтъ.

По сконченіи вступной бесѣды отчитано двѣ надоспѣвшіи привѣтніи телеграммы. 1. „Щиримъ сердемъ бажаемо осуществлена Вашихъ намѣрѣть и скорого внесенія памятника дѣль вашихъ. — Академичне Братство“. 2. „Посылаемъ Вамъ щиро-руске „Помагай Богъ“ на разпочате дѣло. — Львовскій Русинъ-техники: Левандовскій, Чирнинскій, Табака, Лукашевскій, Струсевичъ, Даниловичъ, Гарунъ, Слободянъ, Костишинъ.“ Всѣ вѣбраніи съ великимъ одушевленіемъ выслушали тіи телеграммы и заявили свою радость громкими оплесками.

Часть декламаторско-вокальная выконана була послія програмы якъ найлучше, а до тога причинились осѣбливо пп. Ольга Чирнинска, Неонія Ясиницка и п. Андрій Чайковскій. По укіченю декламаторско-вокальной части забавлялися всѣ дуже щиро и весело танцами и дружными разговорами. Всѣ присутніи заявили одноголосно бажанье, щобы Русины Турчанского повѣта не залишили болѣше подобныхъ вѣчерківъ устроити.

Дуже удачніи были уваги одного священника, который заохочуючи до устроювання подобныхъ вѣчерківъ аргументувавъ такъ: „Мы Русины, осѣбливо священики съ нашими родинами знаходимося дотычно товариского житя въ дуже вынятковому положению. Не маємо своихъ рускихъ панівъ, съ которыми можна бы жити въ товариствѣ. Глядати товариства намъ вѣмъ въ панами не-Русинами годѣ; по перше для того, що паны-Лахи друтъ вѣс до горы тай настъ и наші родини въ товариствѣ упослѣджаютъ, хочбы мы и наші родини интелектуально — и више отъ нихъ стояли, по друге дотычно справъ нашихъ народныхъ межи нами а ними пропасть бедонна, отже пріятної товарискій забавы не знайдемо, а по трете вѣдома рѣчь, що по польскихъ домахъ держатся васады „zastaw się a postaw się“, отже съ ними намъ годѣ конкуренцію выдержати. Давній нашій славній рускій празники съ славными рускими пирогами починають поно-

ли упадати, осѣбливо въ сторонахъ бѣднѣйшихъ, а хотай ще гденеде якій празникъ отбувався, то зваживши нашій нынѣшній обстанови, подобній празничній гостины не мають властиво отвѣтної вартості, хотай виявши на увагу нашу въ загалѣ лиху сторону матеріальну вѣдати поносится досить значній. Но годѣ, якъ мы и наші родини потребуємо твариского житя отвѣтного духови и потребамъ часу. Щобы отже при нашихъ вынятковыхъ отношеніяхъ въ тѣмъ разѣ собѣ порадити, добре було бы празники наші ограничить на церковь, а дотычно празниковъ дома, то найлучше умовитися бодай 30 родинамъ, выбрати комитетъ дѣйствующій 1 рокъ, а той має въ отповѣдномъ мѣсяци и часѣ аранжувати вѣчерки декламаторско-музик., сполучений часомъ съ танцами або якими дѣтитами. Все на толькъ силъ въ окрестності буде, щобы таї вѣчерочки мѣгъ удалися. На такихъ вѣчеркахъ можна за цѣну въ порівнаннію до нашихъ празниковъ вельми дешеву, даже добре и съ хѣномъ забавитися. Розумѣєса, намъ треба бы виступиати малована вѣхъ неумѣтніхъ звичаївъ, які бувають густо-часто по іншихъ товариствахъ, акъ н. пр. преувеличування тоалети женщинъ и пр., бо то таму розвой товариского свободного житя. Отъ нынѣ тутъ въ Ломбдѣ ажъ мило бути на тѣмъ вѣчерку. Зйтись ми разомъ якъ одна родина. Учувиши тіи ободряючи бесѣди, тіи хорої декламаціи и спѣви, мы вѣжливо повеселѣли, крѣпкій духъ въ настъ вступивъ, ба и чужій люде завидують намъ подобного свободного товариского житя. Подобнімъ способомъ наші дѣти забавляються съ хѣномъ для нашої народно-рускої справы. Ну, а дотычно матеріальну стороны, — каже той священникъ, — то далеко дешевше поїхати менѣ съ родиною н. пр. б разѣть до року на такій вѣчеръ, якъ справляти разѣ у себе гостину празничну и б разѣть поїхати до сусѣдівъ на подобній празники.“

Всѣ присутніи слухали виводѣвъ того священника-реформатора, признали ему правду и кто знає, чи наші празники — межи Бойками обсіяні — не достануть по скрѣ, а не заступятъ ихъ мѣсце подобній вѣчерки, якъ той въ Ломбдѣ. Одно толькъ мусять Русины Турчанского повѣта вреализувати, т. в. выставити собѣ „Домъ Народный“ въ Турцѣ, где за отвѣтною оплатою могли бы на подобній вѣчерки збиратися. Бойки суть въ натури ущербъ, якъ такій будуть и въ тѣмъ разѣ, то стане „Домъ Народный“ въ Турцѣ. Щастъ Боже до того дѣла!

Чистого доходу въ того вѣчерка призначеного на будову „Народного Дому“ впливнуло 71 зр. и тіи гроші умѣщено въ рукоїмъ банку во Львовѣ.

ПЕРЕГЛІДЪ ПОЛІТИЧНИЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(На порядку дненій збираючося дні 4 лют. грудня ради державної) стоять въ бѣльской

телеграфѣ у вѣнѣнѣ. Въ Австрії першій разъ роблено пробу 1853 року въ таборѣ вѣдь Оломоцомъ. На великий вже розмѣры уживано телеграфу въ часѣ Кримської вѣйни підъ Севастополемъ, где виставлено 5000 англійськихъ миль довгу линію на суші а 40 миль въ водѣ. Дуже велику ролю отгрававъ телеграфъ въ послѣдній французко-нѣмецкій вѣнѣнѣ, але тутъ власне показалися и найбѣльшій его хиби въ службѣ воїнської. Отъ сего часу стали вже систематично роздумувати надъ поївѣщенемъ воїнського телеграфу, а результати сего видимо найбѣльшіе на виставѣ, хочь лишь чотири державы именно Австрія, Бельгія, Данія и Франція виставили свои телеграфы. Австрійскій воїнський телеграфъ складався въ двохъ вѣдотв.; на однѣмъ єсть стація телеграфична, а другій везе всякіи зарады и приборы до телеграфу, мѣжъ тими бамбусові стовники до прикрѣплювання дроту. Гірський телеграфъ перевозить ючні звѣрата; на однѣмъ звѣряти урядженна цѣла стація, — друге несе всякіи приборы, а трете двѣ цѣви, на которыхъ навитий дротъ. Побѣдъ австрійскаго вѣнѣла урядженій бельгійскій телеграфъ воїнський. Сей складався зновъ въ воза стаційного съ двома апаратами; въ другого воза малого на одного коня для телеграфичного дрота и въ третього такожъ для дрота, але его тягнутъ вже два чоловѣкі. Для виставленія телеграфу съ стовниками на одинъ кілометръ потреба 50 минутъ часу, а щобы виставити такій телеграфъ, що лучить цѣлый

корпусъ съ поодинокими дивизіями, потреба лиши 20 минутъ часу. Дротъ пускається ровами и деревами попри дорогахъ, а якъ треба перевести дротъ черезъ яку оселю, то суть до того цвяхи съ довгими концами, на которыхъ находятся особителі (изоляторы). Третій рдѣ воїнського телеграфу єсть т.зв. телеграфъ фор почтовий. Одинъ жовнѣръ несе въ торнистрѣ на плечахъ 500 метрівъ дроту навитого на цѣву. Весь сей дротъ важить лиши 7 килограммовъ. Другій жовнѣръ несе зновъ на грудехъ малій апаратъ, который короткимъ дротомъ єсть получений съ дротомъ въ торнистрѣ. Цѣлій прирядъ єсть такъ урядженій, що коли першій жовнѣръ иде и розивавъ дротъ, то під часъ того вже можна телеграфувати.

Коли вже єсть при телеграфахъ, то мусли хочь коротенько вазначити, які поступъ аробили нынѣшній телеграфы. Въ послѣдніхъ часахъ такъ вѣльшилися межинародній отношенія, що число висыланыхъ телеграммъ майже у всѣхъ краяхъ побольшилося. Се сталося причиною того, що люде стали роздумувати, чи не можна на однѣмъ и тѣмъ самомъ дротѣ посыпти колька телеграммъ. Се дѣйстно и удалилося. Такъ можна не толькъ на тѣмъ самомъ дротѣ посыпти двѣ телеграмми з протиныхъ сторонъ (способъ вважають „дуплекс“), але навѣть двѣ телеграмми въ одну а двѣ въ противну сторону на тѣмъ самомъ дротѣ („квадруплекс“). Ще бѣльшої

части внесена и проекти законовъ, що не були рѣшено въ минувшої сесії. Порадокъ дневній першого засѣдання оголошено вже канцелярію парламенту и обійтися межи прочими внесеніемъ дра Жака що до змѣнъ процедури картои з р. 1873 и проекти закону що до улекшень податковихъ, внесений пословомъ Германомъ. Внесеніе дра Жака має на цѣли змѣну §. 325 пр. к., трактуякою о поучуванія лави присяжнихъ предѣдателемъ трабуналу. Внесеніе Германа обійтися пять парамографовъ, въ которыхъ предкладається, що дому призначений на мешкання для бѣднѣйшої класи людей а именно такій, зъ которыхъ роїній чинишъ не вноситъ бѣльше якъ 100 зр. а. в., були увільненій черезъ 30 лѣтъ вѣдь податковъ державнихъ. Щобы узыскати увѣльшеніе вѣдь податковъ, мають бути під часъ проекту Германа тѣ дому отданій на власності чиашовниковъ за сплатою цѣни коштівъ въ 30 роїній ратахъ и оплатою що найбѣльше 5 процентъ вѣдь капіталу виложенного на будову. — Після информації „Presse“ рада державна буде занята до розѣда лиши справою провізоричного бюджету и верифікацію виборовъ зъ бѣльшої посѣльости, такъ що много спраївъ, виждаючихъ парламентарного рѣшенія, буде можло прити на порядокъ дневній донерва по укіченю святочнихъ ферій. Зъ помѣжъ внесеніемъ проектовъ до законовъ, що вже давніше переданії були спеціальними комісіямъ, замѣтній осѣбливо: проектъ закона, внесений правительствомъ о реформѣ при роботахъ горничихъ (переказаний комісії економічної); предложенія вѣдь справѣ галицького и краинського фонда индемнізаційного (переказаний комісії бюджетової); внесеніе пос. Шенерера о годинахъ робочихъ въ фабрикахъ, Фукса о святкованію недѣлї и Хлюменкого о соціально-політичній реформѣ (комісія промисловська) и предложеніе правительства що до отшодовання осѣбъ незвінно засудженихъ (переданіе комісії правничої).

(Наморскій шефъ секційний адміралъ Пекъ)

зажадає увѣльшеніе вѣдь свого уряду, котре принявъ монахъ. Дневникъ розпорядженіе військовихъ оголосивъ сими дніми письмо цѣсарське, пріймаюче дмісію Пека и выражуюче ему по-дяку за дотеперній его службу. На его мѣсцѣ именується цѣсаръ рѣвночасно наслѣдника въ осѣбѣ бѣль бар. Штернека, що бувъ дотеперъ контрадміраломъ, а при той случайності получивъ степень вицеадмірала. Бар. Штернекъ здобувъ собѣ славу въ часѣ битви підъ Лиссою, коли затошливъ найбѣльшого корабля італійського причинивъ немало до побѣди австрійської флоти. Уступившій адміраль має теперъ 58 лѣтъ и належить отъ 18 року жити до австрійської наморської служби (Marine). Въ часѣ вѣйни зъ 1868 р. ванансавъ на контрадмірала, а коли 1872 р. умеръ Тегетгофъ, именується его цѣсарь вице-адміраломъ; адміраломъ єсть передъ рокомъ.

(На засѣданію ліберальнаго клубу угорской палаты пословъ) виступивъ Тисса въ оборонѣ проекту закона о суїзуїствахъ межи христіяними а жидами. Въ бесѣдѣ висказано при той случайності піднѣбѣтъ Тисса конечності переведенія рѣвноправности соціального жидовського вѣропоїдання съ другими вѣроисповѣданнями и виступавъ противъ сторонництва антисемітскому. Інъ заявивъ, що обовязокъ законодавства, погодити се питаніе, представляється осѣбливо въ телерѣшеннію дубу серіознимъ, коли зачинається піднімати сторонництво антисемітске. Се сторонництво старає ширити межи простимъ народомъ вѣстъ — говоривъ Тисса — що сеймъ правительство сим піднімається що його тенденція. Тенденція ти называється угорськимъ президентомъ міністромъ нерозумнимъ и шкодливимъ и хоче доказати передъ свѣтомъ, що въ Угорщинѣ антисемітизмъ не має въ поважнішихъ кружкахъ пріклонниківъ. — Сторонництво ліберальне рѣшило голосувати соли-

дарно за проектомъ, котрый має задавнену бѣльшість голосівъ въ парламентѣ. — Чи величина симпатії стрѣтить проектованій законъ межи христіанською людністю въ Угорщинѣ, належить сумніватися, а що не буде бѣльше практичнімъ значенія, се такожъ певне. Всѣмъ христіанськимъ жителямъ Угорщини що добре въ памяті картни противжидовськихъ розрухъ въ кождій знає добрь, що іхъ викликало и пѣтко риментъ зъумівъ затерти р旣ніць, на котрі склалися цѣлі століття.

(Тунель альбергскій), се велике дѣло людської працї, котрого піднялося австрійське правительство ще 1880 р., щобы уможливити на підкорѣй дорозѣ сполученіе Форарльбергу та Тиролемъ, отданій дні 19 л. падолиста до публичного ужитку. Въ присутності насившого міністра міністра торговлї бар. Піно и многихъ гостей розсаджено послѣдніу скалу, стоявшу въ тунелю и пущено въ рухъ черезъ відкриту машину. Міністеръ італійски. На телеграму бар. Піно, зважаючи на щасливе закінчене дѣло отвѣтъ цѣсаря виразивъ телеграмою, выражуючи свою радість и вдоволеніе.

ЗАГРАНІЦІЯ.

(Нѣмеччина). Оѓ якогось часу запанувъ въ Берлінѣ якісь неспокой, якъи непевності вѣдь взгляду на можливу будічності телерѣшеннія мира. Всѣ оглядаються то на всхѣдного суда знову смотрять на захѣдь. Навѣть така дробна якъ отрочуваніе по колька разѣвъ подорожній нѣмеччій престолонаслѣдника до Іспанії и інспекція захѣднихъ крѣпостей міністрамъ вѣдь уважали ще до недавна наслѣдкомъ сен-веневної и страху. Оѓкою однакожъ російській міністеръ вѣйни Гирсь прійхає до Берліна, рѣвъ значно змѣніїся. Після „Hamburg. Corr.“ пріїздъ Гирса має значити щире зближеніе Россії до Нѣмеччини. Має ти бути одній доказъ бѣльше, що въ Коненгзѣ не прійшло до жадного союза Россії зъ Англією. Царь Александръ III хотѣвъ вже тоды зближитися до Нѣмеччини толькъ задля звісної великої осторожності не винувъ сего. Піднѣбѣ однакожъ пшошъ царя зарадою Каткова — якъ же згадана газета — наслѣдкомъ тоні рады була не толькъ значна змѣна въ російськихъ журналахъ але єсть нимъ такожъ и подорожній Гирса. Під часъ свого поїзду въ Берлінѣ має Гирст нараду съ Гацфельдомъ з потому бувъ въ Фрайдрихсбурзі у Бномаріа; зъ бѣти побѣдить до Монте до овоїї заледуванії дочки. Результати наради Гирса съ нѣмецкими мужами стану доїс що незвѣтій. — Нѣмецкий престолонаслѣдникъ прійхає вже до Генуї де іні дуже радо витали; зъ бѣти єде до Іспанії. Іспанське правительство мало его запанувати де онъ скоче виїсти въ Іспанії чи въ Барселонѣ чи въ Валенсії, бо въ Барселонѣ боятися, що тамошні Французи не зробили ему яко демонстрації. — 20 с. м. отворено прускій соймъ. Здається що споры пруского правительства съ курією римською виключуть въ соймѣ велику дискусію. — Мимо заповѣдного зближенія Россії до Нѣмеччини не перестають однакожъ

Франція. Міністеръ заграничныхъ дѣлъ Шальмель-Лакуръ подавалъ до димісіи; Жиль Ферри іменованый міністромъ дѣлъ заграничныхъ а Фальєръ міністромъ просвѣти. Переговоры съ Хіпами въ тонкінській справѣ зновъ розпочалися. Цѣкайі даты подає „Met. Diplow.“ о хінському посланнику маркізѣ Тенгъ. Наколи се права, то маркізѣ Тенгъ есть езуито. Що слухи вже дуже давно мали великий впливъ въ Хінахъ, се звѣстно добре. Тенгъ мавъ отже вховуватися и образуватися въ однѣмъ езуитскому монастырю въ Хінахъ, принявъ опсля католицтво, а на послѣдокъ зоставъ самъ езуито. Піднѣшній змѣнъ въ его житїи не суть звѣстній, але се має бути певнѣмъ, що бѣль ще и теперъ есть католикомъ. — Уловномочненій цѣсаревої Евгенії звернувъ мѣсту Марсілії замокъ, котрый мѣсто свого часу дарувало цѣсареви Наполеонови а потому въ дорозѣ процесу зажадало зверненя.

Англія. Торжество Люстра пайшло сумній епілогъ въ Лондонѣ. Паство Стекеръ зъ Нѣмеччины, знаний англісеміт, мавъ въ Лондонѣ бѣду, на котру лишь сь вступними картами можна було вступати. Тымъ часомъ пайшло до садъ богатого соціалістовъ, почали кричати и свистати, а въ кінці заспівали Марсіліянку и розвинули републиканску хоругову. По сѣмъ почали всѣ кричати: Най жіе република! Прочь ет Штетеромъ! Середъ великого колоту мусѣла поліція робити порядокъ.

Сербія. Зъ Бѣлграду доноситься, що Пирочанци не принять мѣсція сербскаго посла въ Вѣдніи зъ причини обставинъ родиннихъ и подавалъ до отставки. Король принялъ его прошене. Кто теперъ зостане посломъ въ Вѣдніи, що не звѣстно; говорить, що Милотовичъ або Гарашанинъ. То лиши має бути певнѣмъ, що посломъ зостане таї чоловѣкъ, котрый дававъ повну поруку, що політика Сербії вглідомъ австрійско-угорской державы позостане такою самою якою була и до теперъ. Ворохобня маже вже зовсѣмъ пригнена. „Pol. Correspondence“ доносить, що скорий судъ воєнній засудивъ одноголосно на смерть трьохъ головныхъ проводниківъ ворохобнї, именно священика Мило, Правуловича и якогось селянина. Міло ще передъ боймома роками за міністерства Калевича піднѣсъ бувъ ворохобню въ Крагуєваць, а оціля бравъ участъ въ ворохобняхъ въ Поречу и Граїнѣ. Правуловичъ вѣвъ одну громаду ворохобниковъ підъ Белаваць. Въ нема дому страху були 150 м. жителій мѣста Александриї. Велика громада узбронихъ селянъ напала на мѣсто, половина всѣхъ урядниківъ, повязала ихъ и позамікала; потому виломила вязницю и випустила замкненого тамъ за підроблюванье векселівъ Петровича, колишнаго послу до скупшины. Не задовго однакоже надійшла компанія війска и зробила зновъ порядокъ.

Болгарія. Угода що до становища російскихъ офіціровъ въ Болгарії зостала вже підписанна. Після сені угоды князъ за приволенемъ царя іменує міністра війни, котрый лише черезъ самога князя може бути усуненый. Міністеръ не має права мішатися въ справахъ внутрішніхъ і отповідає за свою дѣяльність і за бюджетъ воєнній виключно лишь передъ княземъ. Російскій офіціари отбувають за дозроленемъ царя трилѣтній службу въ Болгарії и мусатъ по-винуватися конституції и князеві.

НОВИНКИ.

— Чи прїїздивъ минувшого тижнія до Львова делегатъ зъ Риму? Першу вѣсть о тѣмъ мінімомъ прїїздъ подало „Слово“, кажучи, що той делегатъ прїїхавъ въ справѣ протесту о. Наумовича до папи. Другій газета львівській догадувались, що прїїздъ мінімого делегата стоять въ звязи съ нападами обрядової комісії. Нинѣ жъ мы съ ком-

саєть намагнезизованіа а на нїй обертається деревяна цѣвка, на котрой есть навитий тоненький мѣдяний дрѣтъ обвитый шовкомъ. Коли говоримо въ телефонову рурку або — якъ єи називають — лѣйку, то тоненька бляшка зачинає дрожати и то отходить то зновъ зближається до стальевої штабки; тымъ способомъ стаєша она бѣль тої штабки больше або менше магнетичною, а въ слѣдъ за тимъ постає въ дрѣтъ токъ електричній, котрый проводачимъ дротомъ іде до другої стації и тамъ въ таї самой лѣйцѣ порушає таку же саму бляшку, котра вновъ отдає тѣ самі звуки, які першу бляшку порушали и повторює такимъ способомъ слово за словомъ.

Телефонъ Беля полѣшивъ значно Единськъ, впроваджуючи въ него токъ електричній въ батерії. Ще больше спрививъ єго Гусєвъ. Нинѣшній телефони основуються виключно лишь на т.зв. мікрофонѣ, надъ котримъ однакоже тутъ не можемо розводитися.

Щобъ доказати, якъ важнимъ вже стається телефонъ, можна найлѣпше побачити зъ числа абонентовъ по рѣжніхъ большихъ мѣстахъ. Нью-Йоркъ має н.пр. 3132 абонентовъ, Чикаго 2610, Парижъ 3000; въ сїмъ послѣднімъ мѣстѣ переведений всѣ телефоновій дроты пойдуть землю, підъ часъ коли въ іншихъ мѣстахъ ідуть верхомъ.

петентного жерела довѣруємося, що до Львова не прїїздивъ нїякій делегатъ зъ Риму, а причину до такої ноголоски давть прїїздъ латинського свяшеника Нѣмца ко. Зельтмана зъ Еберсвальда бѣль бѣль Берлина, епархії вроцлавської, котрый прїїзвувши до Львова бѣль 14 до 18 падолиста мешкавъ въ митрополичї палатѣ и яко редакторъ церковної часописи занимавъ студіями гр. кат. обряду, праглядаво нашому богослужію, оглядавъ церкви рускї въ Львовѣ и отвѣдувавъ до ми рускихъ священиківъ, щобъ познати родинне житїе нашого священства.

— Музикально-декламаційный вечерь въ память М. Качковского отвѣдеся сего дня вечеромъ. По частіи музикально-декламаційной наступать забава

— Впр. крил. дръ Пелешъ, архідіаконъ львівського собору крилошанъ, прїїхавъ вчера зъ Вѣднія до Львова.

— Руско народный театръ перейхавъ по укіченю заповѣденої во Львовѣ серії представлень до Золочева, где дає нинѣ на перше представленіе приняту символично во Львовѣ оперетку Данила Млаки съ музикою Із. Воробкевича „Пенгелей Трубка“. — Киданою окомъ на працю артистовъ и на заходы дирекції, якъ они представилися намъ сего року во Львовѣ, съ пріятностею можемъ сконстатувати въ обохъ направленихъ по-ступць. — Маючи на оцѣ добро и розвѣй институції витыкали мы всю недостачу и вказували на похаби въ безпощадності критики, котрой не позволяла намъ видѣти робжнї межи особами, отнесла лишь добрі плоды. Прощаючись съ нашими драматичнми товариствомъ, не можемъ отговити ему справедливого уздана, що стараєши по дорозѣ постуцу и сподѣваемся, що наші патроти въ Золочевѣ, особливоже наша сельска скрипка інтелігенції зъ околицї, прїймуть символично наші театри.

— АРТИСТИ і АРТИСТИ руско-народного театру дали знятіи зъ себе фотографичні картины въ костюмахъ характеристичнхъ ролі. Вывоканьемъ фотографії, що будуть становити малу памятку для всѣхъ любителївъ нашої народної сцены, займається звѣстне во Львовѣ ателье і. Едера, котрый при стараниїмъ виконченю и артистичнмъ сма-ку, отликаючомъ єго працї, поставивъ низку цѣн: по 40 кр. за одинъ примѣрникъ фотографії визитового а по 1 зр. бѣль примѣрника кабинетового формату.

— Рада управляюча товариства „Народна Торговля“ вибрала на своємъ засѣданнію зъ дня 4 (16) с. м. дирекцію, складаючуся зъ пп. Ап. Начая, В. Нагорного и С. Держка.

— Намѣстникъ п. Залесній выбрався на 10-дневну інспекційну подорожній передовѣсмъ по Скалатинії і Гусатинщині.

— Орелъ австрійскї чи польскї? Сими дніями котось невыслѣдженій досі замазавъ австрійскаго орла на львівській польскї IV гімназії, а замѣсть него вималювавъ польскога бѣлого орла. Фактъ сей зробивъ во Львовѣ досить велику сенсацію.

— „Етнографично-статистичній Кружокъ“ отвѣдує послѣдніми дніями два засѣданнія, одно въ недѣлю д. 18, а друге въ второкъ днія 20 падолиста. На засѣданнію отвѣтувомъ въ недѣлю отчитавъ голова „Кружка“ чл. Ярема листъ секретаря черновецкого университету, дра Клима Ганкевича, въ котрому нашъ заслужений учений широ-сердечно вигасає мысль заложена етнографично-статистичніого кружка і звертає увагу єго членовъ на то, що виказъ числа Русинівъ (ч. 121 „Дѣла“) належали до власніхъ Русинамъ, живущимъ въ Добруджі и въ Румунії (на румунській сторонѣ коло Сучавы і Серету). Суть громады въ Румунії, где ще говорять по рускї, одежда і звичай рускї, — а гдѣлі зновъ прийшли звичай румунськї, — за то інші села прийшли маже зовсѣмъ румунську бесѣду, але звичай прiderжуються рускихъ. „Кружокъ“ рѣшивъ виразити дрови Ганкевичу свое признанье и подику за шире заинтересованіе и заразомъ запросити его на свого члена кореспондента. Крѣмъ дра Ганкевича рѣшило такоже запросити на членовъ кореспонденції „Кружка“ і другихъ ученихъ Буковинѣвъ, а именно о. Николая Устяновича, пароха Сучавы, о. А. Шанковскаго, проф. гімн. въ Чернівцяхъ, дра А. Вахловскаго тамже, Л. Симігіновича тамже, дра Р. Юнонча, директора реальнога школы въ Серетѣ. Потімъ чл. Ярема прочитавъ писмъ чл. Костя Навроцкого, брата пок. Володимира Навроцкого, въ котрому бѣль радо пріївкає свою помочь до видаю творобъ свого незабутного брата і доносить о многихъ находахъ у него рукоюсяхъ, мѣжъ котрими есть початокъ автобіографичнхъ записокъ пок. Володимира зъ часобът университетскихъ и богато іншихъ позачинанихъ праць. Поручено чл. Франкови порозумѣтися въ тѣмъ дѣлѣ съ чл. Навроцкимъ, пробуваючи теперъ на селѣ на лекції приватнї. Дальше сповѣстивъ секретаря „Кружка“ збранихъ товарищівъ, що въ справѣ выдана творобъ Навроцкого отнѣсся комітетъ до нашихъ товариствъ: „Промислї“ і „Тов. им. Шевченка“, котрихъ довголѣтнімъ членомъ і подпорою бувъ покойникъ, съ просьбою, щобъ зволили причинитися до звілчення его памяті, помагаючи комітетови выдать его творы. Дальше принятъ до вѣдомости, що вибѣль „Кружка“ видалъ прощенія до краківської Академії Наукъ, до загребської „Югослованської Академії“ и до „Великої школы“ въ Бѣлгородѣ, щобъ тѣ учнї інституції славянськї зволили надобрати до бібліотеки „Кружка“ тѣ свои виданія, котрій тицяють етнографії і статистики въ загалѣ, а особливо славянської. Такі жъ самі письма рѣшено видалати въ іншихъ ученихъ товариствъ і до поодинокихъ ученихъ мужжъ славянськихъ. Въ кінці рѣшено видалати въ імені „Кружка“ при-

вѣтну телеграму на обхѣдъ 50 лѣтнога ювілею наукової працї великої слависта Франца Міклошича въ Вѣдні. На послѣдку отчтав членъ Кулаковскї дуже цѣкавы розбѣр працї пана Клечинського підъ заголовкомъ „Ekonomiczny stan wloscian w Galicji“ і досадно виказувавъ даже малу наукову вартостъ якъ самого збраного тамъ матеріалу, такъ і его обробленя. На надзвычайному засѣданні „Кружка“ въ второкъ отчтав чл. Ф. устує зъ своєю обширною працї п. з. „Критичній оглядъ підъ 1846 року, особливо въ вісокій Галичинѣ“. Отчтіть тривавъ двѣ години і зацѣкавивъ численно збранихъ членовъ, котрій зъ великою увагою слѣдили за тими траги-комічнми подѣлями, котрими обширнй образъ розвинувъ прелегентъ. Слѣдуюче засѣданніе „Кружка“ отвѣдеся въ вѣднію „Кружка“ въ вѣднію чл. Несторъ Яворовскї критичній оглядъ видавництва краківської Академії Наукъ, а спеціально тихъ его частей, котрій отвѣтє до етнографії і археології України і руского народа. При конці мусимо съ жалемъ запримѣтити, що помимо запрошенія, видалого вѣднію до „Академіческого Кружка“, щобъ члены того товариства зволили съ „Кружкомъ етногр.-статистичнми“ порозумѣти візглядомъ спільнога працї, на недѣльне засѣданніе явився єдинъ членъ „Академіческого Кружка“.

— Похоронъ бл. п. крил. Кордасевича отвѣдеся дуже величаво. Въ похоронѣ взяли участь 56 священиківъ підъ проводомъ Преосв. еп. Ступницкї, Пок. Кордасевича похороненого въ той самой мурівній могилѣ, где недавно похоронено місце єго зятя, дра Костека.

— Въ львівській духовній семінарії рускї есть теперъ до 250 штогомъ; на I роцѣ найбѣльше, до 90 зъ обохъ галицькихъ єпархій.

— О установленье посады другого спирітуального въ духовній семінарії во Львовѣ стараються наша єпархія.

— Шасливымъ вибравши 30.000 зр. на Вѣдніскїй льсъ комуналный при тягненю 1 жовтня с. р. (гл. „Надбслане“ въ 127 ч. „Дѣла“) есть — якъ доносить намъ зъ Тернополя — п. М. Зобковъ, бувшій питомецъ тамошної рускї бурси, а теперъ ученикъ VIII гімназіальної класи. Разъ рускому школареви усмѣхнулось щастя!

— О. Іоанъ Карпинський, парохъ въ Ваповцяхъ підъ Перемышлемъ обходивъ 1 (13) с. м. ювілій 50-ого року свого священства. На торжество явився Преосв. еп. Ступницкї, крилошане въ много священиківъ. По случаю ювілея получивъ многозаслуженого о. Карпинського крилошанськїй отліч.

— О. Іоанъ Пачковскї, приходникъ въ Солонцѣ підъ Львовомъ, буде, якъ намъ доноситься, обходити дні 11 л. грудня с. р. ювілій 50-ого року священства.

— Въ Саджавѣ деканата богословчанського — якъ намъ доноситься — мало отбутися торжественне посвяченіе нової величавої церкви, виставленої при неутомимѣ заходѣ тамошногого душпастиря о. Володислава Паука.

(+) Въ прасовомъ процесѣ въ Грыневецкого адъютанта судового въ Буску, противъ п. Гневоша, редактора „Sztandar i Strażnicy“ отвѣдеся въ львівському краєвому суду карнімъ розправа передъ судіями присяжными днія 5 л. грудня с. р. Процесъ относиться до звѣстного підозріння, мовби то п. Грыневецкї, якъ рускї кандидатъ на посла до сойму, давши підкунти въ користь кандидата польскогого, графа Тадея Дѣдушицкого.

— Торжествене открытие читальнї въ Зиболнахъ отбутося въ недѣлю 6 (18) падолиста въ комітатѣ народної школы о 7 год. вечеромъ. Комітатъ, хорошо пристроена, була биткомъ набита селянами не толькъ зъ самихъ Зиболокъ, но такожъ съ доокрестніхъ многихъ сель, не видно було толькъ ихъ духовніхъ проводниківъ-священиківъ, винявши одного о. О. Ингелігіанії будо такожъ много: зъ Зиболокъ, зъ Львова и зъ Жовкви; додати належить, що и „красный поль“ інтелигентній бувъ численно застушеный. Зъ польского народності видѣли мы колькохъ пановъ. Торжество розочалось короткою бесѣдою о. Чернєцкого, мотора завязанія тон читальнї, о значеню конституції и о потребѣ корист

Весті єпархіальний.

Зъ Епархії Львівської.

Намісництво гордиться на кан. інституцію о. Вас. Мотюка на Маріампіль.

Введеній оо.: Іоанъ Гробельський яко префектъ духовної семінарії у Львовѣ; Іоанъ Венедиктъ яко завѣдатель Якубовки, дек. жуковського; Александеръ Стоцкій яко сотрудникъ въ Яблоновѣ, дек. гуслянського; Григорій Куницкій яко сотрудникъ въ Лубанахъ, дек. збаражского. Пав. Гарасимовичъ яко сотр. въ конюхахъ, дек. бережанського; Корн. Дудыкевичъ яко прив. сотр. въ Підгайцахъ; Дж. Скленковичъ яко прив. сотр. въ Журавні.

Консисторія вставляється до ц. к. намісництва о згоду на інституцію о. Дим. Микецея въ Деліївѣ.

Презенту получили оо. 1) Іоанъ Обушкевичъ на Сѣлець, дек. галицького; 2) Ант. Воланський на Палагіте, дек. товмачкого; 3) Іос. Кучинський на Парище, дек. надвірнянського.

Задбаний до кан. інституції оо. Марк. Соневицький на Велеснівѣ и І. Сподарикъ на Ярославиць.

Зъ Епархії Перемиської.

Завѣдательство прихода Сѣлець белзкій, дек. белзкого, получивъ оо. Володим. Мосеевичъ. Завѣдательство прихода Черхави, дек. самборського получивъ оо. дръ Ник. Малинський, дотецершній завѣдатель Злоцького.

Еп. консисторія вставляється до президії намісництва дотично канонічної інституції о. Маркіла Куновського на парохію Яблонцѣ въжній. Канонічну інституцію на парохію Злоцькій дек. мушинського, получивъ оо. Ник. Боберський.

Введеній въ сотрудництво парохію Хирбівъ дек. старообольського оо. Олімпій Полянський.

ПОСМЕРТНІ ВѢСТИ.

Ф. о. Петро Павловичъ, приходникъ въ Колодрубахъ, дек. горожанського, еп. перемиської, упокоївся въ 55 році життя, а въ 28 священства. Вѣчна ему память!

НАУКА, ШТУКА И ЛІТЕРАТУРА.

(К-о) Рукописи Маркіяна Шашкевича. Дакуючи рѣдкій гостинності Впр. о. Іосифа Крушинського въ Селиськахъ, могли мы сими днями докладно оглянути слѣдуючу рукопись Маркіяна, котрій въ его посѣданію находятся. Передовѣсмъ однакож мусимо поднести, что автентичність сихъ рукописей не подлежить найменшому сомнѣнію. Почеркъ круглый, выразный, рѣбній, — перечеркнено лишь дуже немногі; правопись въ основѣ „Русалки Дѣтрової“.

1) Байка стихомъ „Опѣхане пане?“ на одній листочку малої 8-и.

2) Урывки переводѣ: „Лишена“ (Покънена—sic!) на першой, „Вѣ вѣтерець“ (зъ боку: Вѣ вѣтрець) на другої сторонѣ (недокончене, зъ середини бракують два листки); на третої въ словѣ: „И земля цѣ кров кипячо (варяйтъ у горѣ надписанный: Сира земля цѣ кровь кипячо) — урывокъ (конецъ) зъ „Оленя“; на четвертой: „Дѣвчина а рыбѣ“ и (незвѣстне доси) „Олені и Вила“, однакъ се послѣднє недокончене. Сї четыри листки, безъ середини, мають форматъ також малої 8-и. Интересніе — деякі варіанти и правопись.

3) Три „Пѣснѣ Падурри — изъ Војана“, съ двома польскими примѣтками до тексту.

4) Шѣсть строфъ чотирострочнихъ нѣмпскогого розмѣрового стиха, починаючогося отъ словъ: „Thränen (!) der Liebe wein' ich vor des Heilands Füssen“; кожда строфа кончиться варіацією словъ: „Jesus, mein Bruder“. Стихъ себѣ, чи онъ переписаний чи утворений Маркіяномъ, всеожъ велими характеристичній для автора „Псалмъ Руслановъ“.

5) Перекладъ: „Изъ книги Memoriale vitae Sacerdotis, seu summi pastoris Jesu Christi Pissima monita ad E(ccl)esiаe suae pastores aliosq; sacerdotes. Viena... 1828“; двѣ главы: Глава I „О санѣ духовнѣмъ“; Глава II (43) „О научаніи дѣточко“.

6) „Зеркало Христіянської книжка многоголова Христіянію хотящимъ познати Христіянськое жате и Евангельскую правду.“ — Переведеніе изъ Греческого на Славенській языке Димитріемъ Николаевичемъ Дарваръ, а теперъ на рускій многогогрѣшній Маркіяномъ. Зъ боку на лѣво: кв. (22) березозолота (1838) въ Деревні (въ Деревні Маркіян оживился); жена его буда въ дому Крушинська). Сї дата и повыше наведене имя „Димитріемъ“ и пр. написане друкованою кирилицею. Сего перекладу „Зеркала“ есть два аркушки (I и III; II-ого нема) въ 4-о зложеній. На I-омъ, записаномъ на всѣхъ чотирехъ сторонахъ, есть гл.: 1, 2, 3 („О вѣрѣ“, „На якій конецъ сътвореніе чоловѣкъ“, „О гордѣніи свѣтомъ“ — въ клямирахъ: „гордити свѣтомъ“); на III-омъ гл.: и, е, і, ai (8—11)—„О Раю“, „Як то грѣшникъ безъ честуве Бога грѣхами“, „Надъ всемъ дѣлами о наше спасеніе“, „О грѣхѣ“. III-ий аркушкъ складається зъ осмьми сторіонъ 4-ти; записанъ три перши и бѣльша половина 4-ої.

7) Пять проповѣдей, двѣ съ датою, три безъ даты; 1) до словъ: „блажени милосердія, яко тіи помилованіи будутъ“; при конці: „Нест. 13 лют. 841“; 2) „Слово Боже къ народу въ Стій День Богоявленія“, до словъ: „Сей есть сынъ мой возлюбленный, въ немже благоволіихъ“; при конці: „Книже д/а (1837)“, и подпись: „Мар-

кіян Шашкевичъ“; 3) Проповѣдь слова Божого на рождество Пресвятої Богородицї; 4) безъ мотта и заголовка, 5 страницъ; мабуть на Преображеніе; 5) такожъ б. м. и з., о святкованію празника.

Впр. о. Крушинській замѣтивъ, что мавъ ще перекладъ цѣлого „Слова о Полку“ прозою (sic!), але вже отъ дошого часу не може его мѣжъ паперами бтийти, хочъ все ще надбесь сего; замѣтивъ ще на наше предложеніе, чтобы вычислени высше рукописи передати библиотецѣ „Народного Дому“, что не хотѣвъ ще розставатися съ таї дорогами его серцю памятками. При слухаю загадуемо, что окрѣмъ повышшихъ звѣтній на мъ дѣвъ рукописи Маркіяна, а именно: перекладъ евангелія (въ бібл. „Просвѣты“) и малій урывокъ „О запорожціяхъ“ (въ посѣданію проф. Вахниніа). Здається намъ, что було бы се дуже въ интересѣ рѣдної литературы, колибъ такъ ѿ, якъ другій цѣнній рукопись переходили — чимъ скорше, тымъ лѣпше — въ посѣданье нашихъ публичныхъ народныхъ інституцій, где все таки були бы певнѣйше умѣщены.

На Шидльну Помѣху прислали Веч. священики Сокальского деканату 9 зр.

Для Народної Торговлї прислали о. К. Яворскій зъ Ломнон 11 зр.

Для бѣдныхъ учениковъ рускої гімназії прислали Вп. К. Генкъ зъ Березовъ 2 зр.

Для „Академичного Братства“ прислали Вп. I. Борискевичъ зъ Увицъ 3 зр.

Переписка Редакції и Администрації.

Вп. Б. въ Тернополі. Посыпало на замовленіе лишь, а не знати кому годѣ. Веч. I. Ю. въ Германівъ. Дня 1 серпня дostaли ми ѿ Васть 2 зр. для „Сиона“ и передали ти гроші на руки о. Городецкого, на що масмо поквитованіе. Веч. В. въ Хоростѣ ст. Заплачено до конця року. Веч. C. M. въ Грушовѣ. До конця року ще 1 зр. Веч. В. Ц. въ Баличахъ. „Дѣло“ вислалося Вамъ все правильно. На Вашу почту внесено жалобу. Маєте заплачено до конця року.

Заявленіе.

Дня 28 вересня с. р. вислано поштою книжочку удѣлову ч. 27, вислану на імя члена товариства „Народна Торговля“ о. Антона Венгриновича, пошта Бориця. Позаякъ до сего часу сї книжочки не доставлено П. Т. адресатови, для того уважаємо єи за страчену и неважну а на єи мѣсце вислання „дупликатъ“.

Львівъ дні 7 (19) падолиста 1883.

Отъ Дирекції товариства „Народна Торговля.“

Отозва.

Выдѣлъ товариства „Академичне Братство“ (передъ тымъ „Дружній Лихвіръ“) висзыває всѣхъ П. Т. панівъ, котрій належали або належать до того товариства и почивають до довгу взгляду него, щоби порозумілисъ ѿ Выдѣлу въ протягі 14 днівъ, инакше подастися ихъ поименно въ газету урядову, а если по третоїмъ оголошенію не заспокоють жадань товариства, будуть завѣдаваній до заплачена довговѣ въ дорозѣ права. Отъ Выдѣлу „Академичного Братства“, ул. Скарбовска, ч. 2.

(Надослане.)

I.

Надъ 1000.000 коробочокъ

аптика Р. Брандта пигулокъ швайдарокъ зъ уживаються рѣчно и не треба вѣлкого особенного завѣрювання, що сего не буlobы, колибъ они дѣстственно не доконували того, до чого порученій, яко певно по пріятнію средство при хоробахъ утробныхъ, жолудковыхъ, кишковыхъ и жовчевыхъ. Можна набути коробочку за 70 крейцаровъ въ аптікахъ.

II.

Въ одній зъ чиселъ „Дѣла“ я, заохочуючи Веч. Духовенство до замовлювання дѣловъ у пп. Іоанна и Антонія Серафінъ въ Калуші, ошибочно упослѣдивъ ѿмъ фирмѣ въ Винеръ-Найштадтъ. Справляючи перве, подаю софістично до вѣдомости, що добрыхъ дешевыхъ и пѣдъ можливыми умовіями сплати ратами можна получить дѣловъ въ найлучшого матеріалу у п. Петра Гильцера въ Винеръ-Найштадтъ.

Сновичъ, дні 18 падолиста 1883.

Петръ Матковскій, гр. к. приходникъ.

Желѣзничній поїзды.

Отъ 1 червня 1883 після годинника львівського.

Отходить зъ Львова.

ДО КРАКОВА: о год. 10 мин. 50 вечеромъ поїздъ поспішний, о год. 4 мин. 5 рано поїздъ особовий, о год. 5 мин. 9 по пол. поїздъ мѣшаний и о год. 6 мин. 35 рано поїздъ львівський.

ДО ЧЕРНОВІЦЬ: о год. 6 мин. 30 рано поїздъ поспішний, о год. 12 мин. 15 по пол. и о год. 11 мин. 10 веч. поїздъ мѣшаний.

ДО ПІДВОЛОЧИСЬКЪ: зъ головного лвівського о год. 6 рано поїздъ поспішний, о год. 12 мин. 38 по пол. и о год. 10 мин. 31 веч. поїздъ мѣшаний.

ДО СТАНІСЛАВОВА: из Стій, рано о год. 7 мин. 5 поїздъ мѣшаний; веч. о год. 7 мин. 10 поїздъ омібусовий и о год. 11 мин. 20 передъ пол. поїздъ львівський Львівъ-Ширшевъ.

ДО ПІДВОЛОЧИСЬКЪ: зъ лвівського Підзамче, о год. 6 мин. 10 рано поїздъ поспішний, о год. 1 мин. 4 по пол. и о год. 11 веч. поїздъ мѣшаний.

Ученикъ середніхъ школъ

знається висѣднє помѣщеніе и здоровий домашній харч въ честнѣмъ домѣ урядничимъ во Львовѣ сей часъ або съ початкомъ нового курсу школиного.

Близьша вѣдомостъ въ редакції „Дѣла“ або въ книгарнії Старополітній.

К. Диккенса

Новорічній Дзвоны

Цѣна 60 кр. съ пер. 65 кр.

Достати можна въ адміністрації „Дѣла“ або въ книгарнії Старополітній.

ГАЛИЦКІЙ ОБЛІГАЦІИ ИНДЕМІЗАЦІЙНІЙ.

Для осягненія

новихъ аркушовъ купоновихъ

(3—3) въ найкоротшому часѣ

поручає

Августъ Шелленбергъ, домъ банковий и контора вимѣнъ во Львовѣ.

5 КИЛОВЪ

БОЧОВКИ ВИНА

поручає

ТОРГОВЛЯ ГЕГЕЛЯСКО-ТОКАЙСКІХЪ ВИНЪ

К. Ф. ПОПОВИЧА

въ Тернополі

1 бочовка Гегелійского столового . 2 зр. 10 кр.

1 " Гегелійского столового луч-

шою якості 2 зр. 30 кр. и 2 " 50 "

Гелед. стол. ароматичного 3 " — "

Самородного вишневого . 4 " 30 "

Ермелеки-Бакаторъ стол. 2 " — "

Повыше наведеній цѣни розуміються вразъ

съ бочковою окованою жѣлѣзнимъ обручами и съ